

अनु

हीनः । सहार्थः । आयागः । समीपं । परिपाटी ।
इति मेदिनी ॥ पुनरर्थः । इति मुग्धबोधटीकायां
दुर्गादासः ॥

अनुकः, त्रि, (अनु कामयते, अनु + कन् । का-
मुकः । कामी । इत्यमरः ॥

अनुकम्पा, स्त्री, (अनु + कम्प + भावे अच्, स्त्रियां
टाप् ।) दया । हृषा । इत्यमरः ॥ (“भूतानुकम्पा
तव चेदियं गौरेका भवेत् स्वस्तिमती त्वदन्ते” ।
इति रघुवंशे ।)

अनुकम्पाः, त्रि, (अनुकम्पामर्हति अनुकम्पा +
अर्हार्थे यत् । अथवा अनु + कम्प गिच् + कर्मणि
यत् ।) तरस्त्री । वेगवान् । इति हारावली ॥
हृषायोग्यः । दयापात्रं ।

“अनुकम्प्योऽनुकम्प्यश्च स जातः स च जीवति” ।
इति काव्यशास्त्रः ॥

(“दुहितरमनुकम्प्यामदिरादाय दोष्या” ।)
इति कुमारसम्भवे ।)

अनुकरणं, स्त्री, (अनु + क्त + ल्युट् ।) अनुकारः ।
सदृशीकरणं । आकरणात्मते तत् द्विविधं । यत्रार्थ-
रहितकेवलशब्दस्य सदृशकरणं तत् शब्दानु-
करणं । यत्रार्थविशिष्टस्य सदृशकरणं तदर्थानु-
करणं । इति गोपीचन्द्रटीकोपरि विद्यालङ्कार-
टीपणी ॥

अनुकर्षः, पुं, (अनुकृष्यते स्वसम्बन्धेन चक्रण, अनु +
कृष + घञ् ।) रघाधःस्थितकाष्ठं । इत्यमरः ॥
रथेर तला इति भाषा । रथस्याधस्तनभागे यद्वा-
रधारणकाष्ठं तिष्ठति यतोऽधश्चक्रं उपरि पट्ट-
कर्म यत्र चक्रं तदनुकर्षशब्दार्थः । इति भरतः ।
आकर्षणं । इति मेदिनी ॥

अनुकर्षणं, स्त्री, (अनु + कृष + भावे ल्युट् ।) अव-
कर्षणं । आकर्षणं । इति मेदिनी ॥

अनुकर्षा, [न्] पुं, (अनु + कृष + अनु ।) अनु-
कर्षः । रघाधःस्थितकाष्ठं । इत्यमरटीकायां
रायमुकुटः ॥

अनुकल्पः, पुं, (अनुकल्प्यते गौणत्वेन विधीयते,
अनु + कृप् + गिच् + अच् ।) मुख्यकल्पादधमः ।
गौणकल्पः । मुख्यस्थानापन्नप्रतिनिधिः । यथा,
“प्रीत्यभावे नीवारिजेत” । इत्यमरभरतौ ॥
“प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेन वर्तते ।
न साम्यराधिकं तस्य दुर्भतेर्विद्यते फलं” ॥
इति मनुः ।)

अनुकामीनः, त्रि, (कामस्य इच्छायाः सदृशं, सादृ-
प्रदार्थे अयथीभावः, ततो गच्छतीत्यर्थे खः तस्य
ईनः ।) कामङ्गामी । भ्रष्टागमनशीलः । इत्य-
मरः ॥

अनुकारः, पुं, (अनु + क्त + घञ् ।) सदृशीकरणं ।
सदृशरूपवैशभाषाद्याविष्करणं । तत्पर्यायः ।
अनुहारः २ । इत्यमरः ॥ उपमा ३ । इति हेम-
चन्द्रः ॥

(“भवेदभिनयोऽवस्थानुकारः स चतुर्विधः” ।
इति साहित्यदर्पणे ।)

अनुकूलः, त्रि, (अनुकूलं करोति, अनुकूल + करो-

अनु

त्यर्थे गिच् पचाद्यच् ।) अप्रतिकूलः । दक्षिणः ।
सहायः । यथा, “मयानुकूलेन नभस्वतेरितं” ।
इति श्रीभागवतं ॥

अनुकूलः, पुं, (अनुकूलयति केवलस्वपत्नीं मुखयति,
अनुकूल + करोत्यर्थे गिच् अच् ।) पतिभेदः ।
तस्य लक्षणं ।

“सदा पराङ्गनापराङ्मुखत्वे सति स्वस्त्रानुरक्तत्वं” ।
इति रसमञ्जरी ॥ (यथा साहित्यदर्पणे,—

“एकस्यामेव नायिकायामासक्तोऽनुकूलनायकः ।
किन्त्वन्वेषि जना वदन्ति सुभगोऽप्यस्याः प्रियो
नान्यतो दृष्टिं निक्षिपतीति विश्वमिवता मन्या-
महे दुःस्थित” ।)

अनुकूलता, स्त्री, (अनुकूलस्य भावः, अनुकूल +
भावे तल् स्त्रियां टाप् ।) आनुकूल्यं । तत्पर्यायः ।
दान्दियं २ । इति हेमचन्द्रः ॥ (अनुग्रहः ।
दया । प्रसादः । “सुहृदिव प्रकटय्य मुखप्रदां
प्रथममेकरसामनुकूलता” । इति उत्तरचरिते ।)

अनुकूला, स्त्री, (अनुकूल + स्त्रियां टाप् ।) दन्ती-
वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अनुक्रमः, पुं, (क्रममनुगतः, प्रादिसमासः ।) यथा-
क्रमं । तत्पर्यायः । आनुपूर्वी २ परिपाटी ३
आवृत् ४ पर्यायः ५ । इत्यमरः ॥ प्रतिसंक्रमणं ।
अनुक्रमणिका । यथा,—

“दादशे तु पुराणोक्तसर्वार्थानुक्रमः कृतः ।
प्रथमस्तन्वभारभ्य प्राधान्येन समासतः” ॥

इति श्रीभागवते १२ स्कन्धे १२ अध्यायटीकायां
श्रीधरस्वामी ॥

(“कनिष्ठादिशिष्यङ्गुलान्ययं करस्य च ।
प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्यान्यनुक्रममात्”

इति याज्ञवल्काः ।)

अनुक्रमणिका, स्त्री, (अनुक्रम्यते उत्तरोत्तरं परि-
पाद्या आरभ्यतेऽनया, अनु + क्रम + करणे ल्युट्,
स्त्रियां ङीप्, ततः सार्थे कन् स्त्रियां टाप् ।)
भूमिका । ग्रन्थादिमुखबन्धः । पुराणादिरुक्तविच-
रणस्य संक्षेपेण पुनः कथनं । इति पुराणं ॥

(“अनुक्रमणिकाध्यायं वृत्तान्तानां संपूर्णमात्” ।
इति महाभारते ।)

अनुक्रोशः, पुं, (अनु + कृश् + घञ् ।) करुणा । दया ।
इत्यमरः ॥ (“सौहार्दाद्वा विधुर इति वा मथ्यनु-
क्रोशबुद्ध्या” । इति मेघदूते ।)

अनुगः, त्रि, (अनुगच्छति, अनु + गम् + डः ।)
पश्चाद्गामी । अनुचरः । अनुसरः । तत्पर्यायः ।
अन्वक् २ अन्वत्तः ३ अनुपदः ४ । इत्यमरः ॥
सेवकः ५ । दासः ६ । इति हलायुधः ॥

(“येषां शास्त्रानुगा बुद्धिर्न ते मुञ्चन्ति भारत” ।
इति महाभारते ।)

अनुगतः, त्रि, (अनुगच्छति अनु + गम् + कर्त्तरि
क्तः ।) अनुगः । आश्रितः । अधीनः । पश्चाद्गतः ।
यथा,—

“आगच्छद् यत्र काकुत्स्थः स्वर्गाय समुपस्थितः ।
विमानवरकोटीभिर्देवैरनुगतस्तदा” ॥

इति रामायणं ॥ नियतः । यथा, “न च तदनु-

अनु

गतमेव अभिधावलम्बने नापि तस्य भावात्” ।
इति पञ्चमोक्तामे काव्यप्रकाशकारः ॥

अनुगवीनः, पुं, (गोः पश्चात् अयथीभावः अनुगु +
खः, तस्य ईनः ।) गोपः । गोरक्षकः । गोः पश्चात्
यथेष्टगामी । इति संक्षिप्तसारव्याकरणपरिशिष्टं ।

अनुगमः, पुं, (अनु + गम् + भावे अच् ।) पश्चाद्-
गमनं । उपसर्गणं । यथा,—

“कृते तु दीयते गत्वा जेतायामाहुताय वै ।
दापरे याचमानाय कलौ त्वनुगमान्विते” ॥

इति स्मृतिः ॥ न्यायमते येन रूपेण तावत्पदार्थ-
ग्रहः तदेव रूपं तावत्पदार्थानुगमकं तस्य
क्रिया ॥

अनुगमनं, स्त्री, (अनु साहित्येन गमनं, अनु + गम् +
भावे ल्युट् ।) सहगमनं । यथा, “अथौ लोक-
पाला आदित्यचन्द्रानिषान्गाकाशभूमिजलहृद-
यावस्थितान्तर्गामिपुरुषयमदिनरात्रिसन्धाधर्माः
यूयं साक्षिणो भवत ज्वलच्चित्तारोहणैर्न भर्त-
शरीरानुगमनमहं करोमि” । इति शुद्धितत्त्वं ॥

अनुगामी, [न्] त्रि, (अनुगच्छति, अनु + गम् +
णिनि ।) कामङ्गामी । इति हेमचन्द्रः ॥ सह-
चरः २ । पश्चाद्गामी ३ । यथा,—

“दृष्ट्वा श्रियमिवायान्तीं ब्रह्माण्मनुगामिनीं” ।
इति रामायणं ॥

अनुग्रहः, पुं, (अनु + ग्रह् + अच् ।) दुःखदूरकर-
णेच्छा । अनिवारणपूर्वकेष्टसाधनं । तत्पर्यायः ।
अभ्युपपत्तिः २ । इत्यमरः ॥

(“विजपोन्मत्तनिःस्वानामकुत्सापूर्वकं हि यत् ।
पूरणं दानमानाभ्यामनुग्रह उदाहृतः” ॥

इत्युक्तलक्षणा दारिद्र्यादिजनितदुःखहरणेच्छा ।
“महाननुग्रहो मे स्यादाज्ञप्रस्य महात्मना” ।
इति रामायणे ।)

अनुचरः, त्रि, (अनु साहित्येन चरति गच्छति,
अनु + चर + ट ।) सहचरः । सहायः । इत्य-
मरः ॥ दासः । इति हलायुधः ॥ (“अनुचरेण
धनाधिपतेरथो” । इति भारविः ।

“पैठकं वाञ्छतो राज्यं पार्थस्यानुचरा व्यधुः” ।
इति रामायणं ।)

अनुच्छिद्यः, त्रि, (उत् + शिष् + क्त, नञ्समासः ।)
उच्छिद्यभिन्नः । पवित्रः । इति हलायुधः ॥
“लक्ष्मणा निमन्त्रयाञ्चक्रे तमनुच्छिद्यसम्पदा” ।
इति रघुवंशे ।)

अनुजं, स्त्री, प्रपौष्टरीकनामसुगन्धिद्रव्यं । इति
राजनिर्घण्टः ॥

अनुजः, पुं, (अनु पश्चात् जायते, अनु + जन् + ड ।)
कनिष्ठाभाता । तत्पर्यायः । जघन्यजः २ कनिष्ठः ३
यवीयान् ४ अवरजः ५ । इत्यमरः ॥ कनीयान् ६
यविष्ठः ७ । इति जटाधरः । जघन्यः ८ । इति
शब्दरत्नावली ॥

अनुजा, स्त्री, (अनु पश्चात् जाता, अनु + जन् + ड +
स्त्रियां टाप् ।) कनिष्ठा भगिनी । यथा,—
“भातस्तवानुजाताहं भुङ्क्ष्व भक्तमिदं पयः” ।
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥